

Seg tror derfor, at den Affattelse, som det ærede Medlem har foreslaaet; aldeles ikke kan gaa an, naar man ellers vil fastholde det Princip, at Betaling af forfalden Gjæld skal gaa tilbage. Det ærede Medlems Forslag gaar jo nemlig ud paa at indføre noget ganske Nyt paa dette Sted, nemlig det Nye, at det ikke skal komme an paa, at man vidste, at den Vedkommende havde standset sine Betalinger i det Dieblif, man fik sine Penge, men at det kun skal komme an paa, at man vidste det i det Dieblif, da man overhovedet indlod sig i det Retsforhold, der affødte Fordringen. Det kan man ikke saaledes bringe ind gennem den Redaktion, der her er foreslaaet, thi det vilde være en haandgribelig Inkonsekvens. Man kan forfaste det hele Princip om Tilbagebetaling af betalt forfalden Gjæld, men man kan ikke, naar man ellers admitterer dette Princip, indføre en saadan Bestemmelse paa dette enkelte Punkt.

Seg skal endnu kun sige et Par Ord om de tvende Vædringsforslag, som ligeledes ere fremsatte af det ærede Medlem, og som jeg ligeledes maa modsigte saa indtrængende, som det er mig muligt, nemlig Vædringsforslagene til § 30, af hvilke det første gaar ud paa, at Ordene i 2den og 3die Linie i Paragrafen: „Fire Uger efter den Stiftesamling, hvori Fordringens Prøvelse har fundet Sted“ skulle udgaa, og at der istedetfor skal sættes: „Otte Uger efter Konkursens Begyndelse“. Denne Vædring, mine Herrer, gaar aldeles ikke an; den er, forekommer det mig, umulig, naar man ikke skal komme ind paa Noget, der er i fuldstændig Strid med Lovforslagets Tankegang i det Hele. — Sagen er jo nemlig den, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Afkræftelse skal finde Sted eller ikke, er ligesom ethvert andet Spørgsmaal, der forekommer under en Fallitbehandling, et Administrationspørgsmaal, et Hensigtsmæssigheds-pørgsmaal, som Kreditorerne maa afgjøre. Det er ikke sagt, at man, fordi man kan omstøde en Retshandel, derfor altid er tjent med at gjøre det eller vil gjøre det. Den Omstændighed, at man ikke kan omstøde den uden i alle Forhold at tilbageføre den tidligere Tilstand og tilbagegive det, som er mod-

taget, kan gjøre det til Gjenstand for Overveelse, om man gjør bedst i at benytte sin Ret til at omstøde den vedkommende Retshandel, eller om man gjør bedst i at lade den bestaa. Men ligesom alle andre Spørgsmaal af Vigtighed saaledes maa ogsaa dette Spørgsmaal, der jo kan være af stor Vigtighed, afgjøres af Kreditorerne paa en Stiftesamling, og deraf følger, at man ikke godt kan forlange nogen endelig Afgjørelse af det Spørgsmaal, før Anmeldelsesfristen er udløben; thi før det er Tilfældet, kan man ikke være vis paa, at alle Kreditorerne ere tilstede, eller med Rette sige til nogen Kreditor: Du maa finde Dig i, hvad vi Andre have gjort. Det kan først gjøres, naar den Tid er udløben, som man har anset for en rimelig Frist at give Kreditorerne til at melde sig i, og Bestemmelse om et saa vigtigt Punkt bør derfor ikke tages definitivt, før Anmeldelsesfristen er udløben og alle Kreditorerne ere mødt eller have kunnet møde, saa det er deres egen Sag, naar de have ladet det være. Derfor mener jeg, at man maa oppebie den Stiftesamling, der finder Sted efter Tidsfristens Udløb og paa hvilken Fordringernes Prøvelse finder Sted, saa at man altsaa først da retter det Spørgsmaal til Kreditorerne: Vilde I have eller vilde I ikke have, at Afkræftelsesbestemmelsen skal gjøres gjældende i dette eller hint foreliggende Tilfælde; og saa tror jeg, man bør sige, at saa og saa lang Tid efter denne Samling kan Voet gjøre sin Ret gjældende. Der kan diskuteres om, hvorvidt det skal være 3, 4 eller 5 Uger, det er en Skjønssag; men det Afgjørende er, at man oppebier denne Samling, og at der derefter maa indrømmes en passende Frist til at foretage de fornødne Skridt. Det forekommer mig, at de, der overhovedet ere ugunstig stemte mod Afkræftelsesbestemmelsen og ønske den anvendt saa lidt som muligt, egentlig maa gribe med begge Hænder om denne Bestemmelse i Lovforslaget, thi dersom den ikke kommer til at staa i Loven, men der kommer til at staa noget Saadant, som det ærede Medlem foreslaar, saa maa det blive Følgen, at Skifteretten principmæssig bringer disse Afkræftelsesbestemmelser til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor det bliver muligt at gjøre